

Temps de conversió

Xavier Novell, bisbe de Solsona

¿Vivim la Quaresma resant una mica més, abstenint-nos d'algunes coses, fent més almoina i fent la confessió anual? Si és així, no ens ha passat mai pel cap que amb quinze dies en tindríem prou? La Quaresma és un temps de conversió i això no s'aconsegueix només així.

La conversió demana presa de consciència d'allò que no va, decisions valentes i reforma de vida. Això demana temps, mitjans i l'ajuda de Déu i dels germans. M'agradaria que aquesta Quaresma no l'enllestíssim amb una confessió que simplement ens deixés tranquils i no li permetés a Déu canviar-nos realment. Us explico tres passes per a la conversió –autoconsciència, canvi i reforma– i com els mitjans quaresmals ens hi han d'ajudar.

Primer hem de conèixer-nos: saber on tenim el cor, prendre consciència d'allò que ens preocupa, interessa i mou. És tan fàcil d'enganyar-nos i de confondre'ns. Si ens abstenim d'allò que ens agrada, fàcilment ens adonarem del grau de dependència que tenim respecte a aquestes coses. Si meditem la paraula de Déu ens adonarem on ens "cou". Si fem un donatiu molt més gran d'allò que tenim per costum notarem si ens costa. Les tres pràctiques quaresmals fetes amb generositat ens poden ajudar a prendre consciència d'allò que està enganxat al nostre cor i no va. Més clara serà la descoberta si ho parlem amb algú que us coneix i us genera confiança.

Tots recordem canvis. Sabem que tots ells han suposat un moment clau, una decisió crítica. També sabem de la importància de tenir algú al nostre costat que ens ajudés a fer el pas. El canvi quaresmal suposa també alliberar-nos d'allò que ens afeixuga i ens fa mal i obrir-nos a la possibilitat d'una vida millor. També necessitem que Déu ens hi ajudi, perquè tots sols no aconseguim determinar-nos

a canviar. El sagrament de la reconciliació no és un abocador on llencem els nostres pecats de tant en tant. És un encontre amb Déu que capacita per al canvi. Déu, perdontant-nos, ens estima en la nostra misèria i ens dóna forces per a creure que és possible una vida diferent.

Quantes vegades ens hem proposat un canvi i realment tot ha continuat igual? Els canvis es fan realitat si encertem a trobar alternatives reals. Si no les descobrim i no ens hi posem, no canviarà res. Aquesta tercera passa de la conversió suposa l'estímul i l'ajuda de Déu i dels altres, suposa que ens mostrin què podem fer i ens ajudin a començar-ho. Els canvis junt amb d'altres són molt més fàcils, ja sigui perquè els fem amb ells o perquè sovint s'interessen per com ens va. Sant Ignasi de Loyola proposa l'examen de consciència com a mitjà per a reformar la vida: una estona de diàleg amb Déu sobre allò concret que ens hem proposat de canviar. Jo m'atreveria a proposar que compartíssim el nostre examen de consciència amb algú que ens estima i tenim al costat, que deixéssim que Déu ens ajudés també a través dels germans.

Desitgem-nos una Quaresma de conversió i no de "passar cantant".

